

bringe et saadant Tillidsforhold. Saa længe vi ere stillede saaledes, som vi ere, at vi ikke nogen Dag, kan man næsten sige, trods dette Ministeriums Løfte om ikke at ville ind i provisoriske Tilstande, kunne være sikre paa at leve under normale Tilstande eller være sikre mod at komme ind under Forhold, vi have været under før, hvor Statens Midler bruges til Foranstaltninger, som ere bestemt mod Folkets Vilje — saa længe er det naturligt, at en Repræsentation, der ser saaledes paa disse Sager, ikke vil være med til Nar for Nar at forøge Statens Kassebeholdning for at skabe Betingelserne for, at slikt kan ske paa ny. Derfor maa man se at komme til Erkendelse af, at det er den allervigtigste Opgave, at vi komme til at staa i et Tillidsforhold til hinanden, saa at vi paa den Maade kunne komme til at arbejde og gennemføre Reformen paa forskellige Omraader. Først da ere vi naaede til det Standpunkt, hvor vi kunne vente betydelige Resultater af vort Arbejde. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister har stillet sig paa Flertallets Standpunkt og ikke paa Mindretallets — ja man kunde vel ikke vente andet, end at han vilde stille sig paa Flertallets Standpunkt, men jeg beklager det, fordi det er navnlig paa den Side, hvorpaa Flertallet staar, at der skal øves en Pression, dersom vi skulle faa noget Udbytte af Forslaget. Vi have jo fra vor Side i Virkeligheden strakt os saa vidt i Indrømmelser, som vi paa nogen Maade kunne gøre, og derfor er det, at den høje Regering skulde øve en Pression paa den anden Side, for at imødekomme os i vore Krav. Naar imidlertid den højtærede Finansminister stiller sig paa den anden Side, ere Udgifterne ganske vist ikke lyse. Og naar saa den højtærede Finansminister samtidig dermed — ganske vist i Flugt med Flertallets Stilling i Kommissionen — stiller Forslag om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, saa synes det at være endnu værre. Jeg er jo sikker paa, at den højtærede Finansminister slet ikke tilfigter noget saadant, men det faar dog let Udseende af, at det er en Fornærmelse mod dette Tings Flertal at hyde det noget saadant. Ministeren pegede paa, at de Indtægter, som derved maatte tilvejebringes, skulde anvendes til forskellige Reformen,

Skolereform, Retsreform og Husmands-lodder. Er der virkelig nogen her, der kan tænke sig Muligheden af, at dette Tings Flertal vil gaa med til at forhøje Brændevinsafgiften, for at vi kunne faa Skolereform og Retsreform og Jordlodder til Husmænd, at vi skulle være med til at forhøje Forbrugsafgifterne, disse Afgifter, som i Forvejen af alle erkendes at være i høj Grad uretfærdige? Det skulde vi gaa med til for at faa Reformen, der kunne være til Gavn i forskellige Retninger for Samfundet? Det er lidt usforstaaeligt, synes mig, at den højtærede Minister har kunnet antage, at slikt kunde finde nogen Genklang her i Tinget. Der er altsaa en stor Afstand mellem de Medsættelser, som vi forlange med Hensyn til Toldindtægterne, og hvad der kræves fra modsat Side.

Men dernæst komme vi til et andet Punkt, og det er, hvorledes vi stille os med Hensyn til Nedgangen i Tolden paa de almindelige Forbrugsgegenstande. Det er jo noget, som vi, naar der er Tale om Medsættelser, først og fremmest maa forlange, at disse maa være Medsættelser paa almindelige Forbrugsgegenstande og paa Livsformødenheder. Her ere vi gaaede til Medsættelser til et Beløb af ca. 4 Millioner Kr., medens derimod Flertallet i Kommissionen er gaaet til Medsættelser til et Beløb af ca. 1/2 Million Kr. Altsaa ogsaa her røber der sig en meget stor og betydelig Forstel i Opsættelsen af, hvorledes den Reform, som skal finde Sted, skal være beskaffen. Derimod er der et andet Punkt, hvor Kommissionen lettere har kunnet blive enig. Det er, naar der har været Tale om Nedgang i Raastoftolden. Her have Opsættelserne saa temmelig kunnet forenes. Vi for vort Bedkommende ønskede, at den Beskyttelse, som Haandværk og Industri her i Landet skulde have, skulde ydes dem gennem Ophævelse af Raastoftolden, og i denne Henseende er vor Tanke falden sammen med Flertallets. Der er jo imidlertid rigtignok dette derved, at samtidig med, at vi altsaa ere blevne enige paa dette Punkt, forlange vi, at denne Ophævelse af Raastoftolden skulle vi have Godtgørelse for, naar der bliver Tale om den Beskyttelse, de nu have. Der skal finde et tilsvarende eller en forstørret Nedgang af Beskyttelsen Sted. Her er det da særlig, at Kommis-